

Arrest

nr. 218 682 van 22 maart 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DENYS
Adolphe Lacomblélaan 59-61/b5
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 28 november 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 oktober 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf wordt verworpen en van de van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 oktober 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 december 2018 met referentnummer X

Gezien het arrest nr. 212 473 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 19 november 2018 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DENYS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 28 september 2018 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in.

1.2. Op 18 oktober 2018 wordt de onder punt 1.1. vermelde aanvraag verworpen. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“VERWERPING VAN EEN AANVRAAG OM MACHTIGING TOT VERBLIJF

De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 28.09.2018 bij de burgemeester van LIEDEKERKE door B. D. J. (...), geboren te Libenge op 27.02.1994, onderdaan van Congo (Dem. Rep.), verblijvende (...) LIEDEKERKE, in toepassing van art 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 15 juli 1996 en van 15 september 2006, teneinde de toestemming te verkrijgen om de studies verder te zetten in een private onderwijsinstelling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikels 58 en 59 van voorvermelde wet, is ontvankelijk, doch ongegrond.

Motivering:

Overwegende dat betrokkene op 10.10.2015 naar België gekomen is met een visum D beperkt tot de duur van de welomschreven studies « Bachelier en Sciences de Gestion » aan ESCG (École Supérieure Commerciale de Gestion) in Brussel; dat deze onderwijsinstelling de voorwaarden niet naleeft van art. 58 en 59 van de wet van 15.12.1980 omdat zij noch erkend, noch georganiseerd, noch gesubsidieerd wordt door de overheid;

Overwegende dat betrokkene heden niet meer ingeschreven is aan de privé-onderwijsinstelling ESCG en een inschrijvingsattest voorlegt om tijdens het volgende schooljaar 2018-2019 studies « Bachelieren Sciences de Gestion et Comptabilité » aan te vatten aan IEHEEC (Institut Européen des Hautes Études Économiques et de Communication) en bijgevolg opnieuw gemachtigd dient te worden in het kader van de artikelen 9BIS en 13 van de wet van 15.12.1980 teneinde de studies aan te vatten aan een andere private onderwijsinstelling, waarbij onder meer dient voldaan te zijn aan het criterium van studiecontinuïteit waarbij betrokkene dient aan te tonen dat de voorgenomen studies een verderzetting zijn van eerder gevolgde studies of kaderen in zijn beroepsactiviteit en dat gelijkaardige studies niet bestaan in het land van herkomst;

Overwegende dat meneer niet meer aantoont dat gelijkaardige studies niet beschikbaar zijn in het land van herkomst. Zo blijken diverse universiteiten in de Democratische Republiek Congo studies aan te bieden die in de lijn liggen van de beoogde studies in België (onder andere Universiteit van Kinshasa-Faculté des Sciences économiques et de gestion; l'Institut Supérieur de Gestion (ISG) | Universiteit Marien Ngouabi).

Verder toont hij niet aan dat hij tijdens de duur van zijn verdere beoogde studies aan IEHEEC over voldoende bestaansmiddelen kan beschikken ter dekking van zijn medische kosten, verblijfs- en studiekosten en de eventuele kosten voor repatriëring. Hij legt een verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 32) voor de duur van de studies aan IEHEEC voor die werd aangegaan op 10.10.2018 door de genaamde N.-M. (...) (Belg, geboren te Aketi/Congo op 02.12.1952). De inkomsten van deze garant worden echter niet verder aangetoond, zodat de solvabiliteit niet kan worden vastgesteld.

Overwegende dat meneer niet bewijst over voldoende bestaansmiddelen te beschikken tijdens de duur van zijn verdere studies.

Bijgevolg wordt de aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf voor studies aan het IEHEEC verworpen en dient hij gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, hem heden betekend;”

1.3. Op 18 oktober 2018 wordt de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De heer / mevrouw, die verklaart te heten:

naam: B. D., J. (...),

geboortedatum: 27.02.1994

geboorteplaats: Libenge

nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel 13§3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten :

Artikel 13 § 3 De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België:

1° indien hij langer dan deze beperkte tijd in het Rijk verblijft

Overwegende dat meneer het Rijk is binnengekomen op 10.10.2015 met een visum D beperkt tot de duur van de specifieke studies aan de privé-onderwijsinstelling ESCG.

Overwegende dat de machtiging tot verblijf voor studies aan een andere privé-onderwijsinstelling IEHEEC, ingediend op 28.09.2018, werd geweigerd op 18.10.2018

Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele elementen in overeenstemming met art 74/13 van de wet van 15.12.1980. Zo blijkt de duur van het verblijf in België niet van die aard om de banden met het land van herkomst te kunnen verliezen. De machtiging tot verblijf was steeds beperkt tot de duur van de specifieke studies aan de welbepaalde privé-onderwijsinstelling en tijdelijk van aard. Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat o.e. gezondheidstoestand een mogelijke belemmering kan vormen om gevolg te geven aan deze beslissing of dat er sprake is van een gezins- en familieleven in de zin van art.8 EVRM. Betrokkene woont weliswaar in bij zijn broer, maar toont niet aan dat er sprake is van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie die de normale banden overstijgt."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

"Eerste middel.

Afgeleid uit de schending van de zorgvuldigheidsplicht en van de materiële motiveringsplicht, in functie van de artikelen 9bis en 13. § 3 van de Vreemdelingenwet

De "verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf", in werkelijkheid een beëindiging van verblijf van beperkte duur, bevat 2 motieven:

- *Eenzijds bewijst verzoeker "niet meer" dat soortgelijke studies als deze die hij wil volgen, niet bestaan in Congo; dit wordt onderzocht in het eerste onderdeel;*
- *Anderzijds zou verzoeker niet bewijzen over voldoende bestaansmiddelen te beschikken omdat de inkomsten van de borg onbekend zouden zijn; dit wordt onderzocht in het tweede onderdeel.*

Eerste onderdeel

Volgens de bestreden beslissing is verzoeker op 10 oktober 2015 naar België gekomen met een visum D beperkt tot de duur van de welomschreven studies "Bachelor en sciences de gestion" aan ESCG (Ecole supérieure commerciale de gestion) in Brussel, een school die niet erkend is noch georganiseerd of gesubsidieerd door de overheid. Verzoeker is heden niet meer ingeschreven aan deze privé-onderwijsinstelling maar legt wel een inschrijvingsattest voor van een andere privéschool nl. het Institut Européen des hautes études économiques et de communication. Om opnieuw gemachtigd te worden tot verblijf dient o.m. voldaan te zijn aan het criterium van studiecontinuïteit waarbij verzoeker dient aan te tonen dat de voorgenomen studies een verderzetting zijn van eerder gevolgde studies of kaderen in zijn beroepsactiviteit en dat gelijkaardige studies niet bestaan in het land van herkomst. Verzoeker toont niet meer aan dat gelijkaardige studies niet beschikbaar zijn in het land van herkomst. Verscheidene universiteiten in Congo blijken studies aan te bieden die in de lijn liggen van de beoogde studies in België.

De bestreden beslissing betwist niet dat wegens overmacht (sluiting van de hogeschool) verzoeker van onderwijsinstelling diende te veranderen en evenmin dat de studies die verzoeker aanvat voor het academiejaar 2018-19 aan de nieuwe school een verderzetting zijn van de studies gevolgd tijdens de afgelopen 3 jaar. Dat blijkt overigens uit de benaming van de scholen, waarbij dient opgemerkt te worden dat de oude school als naam heeft "Ecole supérieure de communication et de gestion", en niet "Ecole supérieure commerciale de gestion" zoals de bestreden beslissing beweert.

Het enige motief om het verblijf verder te weigeren is dat verzoeker "niet meer" aantoont dat gelijkaardige studies in 2018-19 niet voorradig zijn in Congo. Er wordt verwezen naar o.a. Universiteit van Kinshasa - Faculté des sciences économiques et de gestion, l'Institut supérieur de gestion (ISG)/Universiteit Mariën Ngouabi).

Verwerende partij doet het voorkomen alsof deze 2 instellingen niet bestonden in 2015, vermits in het andere geval verwerende partij in dat jaar verzoeker niet de gunst van een machtiging tot verblijf had toegestaan. Niets is minder waar. Zo blijkt de faculteit economie in Kinshasa al te bestaan minstens sinds 2004 (stukken 6 - bericht uit 2004 en 7 - document m.b.t. 5 afgestudeerden). De slordigheid van

verwerende partij blijkt nog meer uit het feit dat de tweede vermelde instelling zich situeert in ... Brazzaville (stuk 8), waarbij het van algemene bekendheid is dat deze stad niet in de Democratische Republiek Congo ligt. En ook al ligt Brazzaville op slechts enkele kilometers van de grens van de Democratische Republiek Congo, het blijft een stad gelegen in een ander land en verwerende partij toont niet aan dat verzoeker recht op verblijf in dit ander land zou verkrijgen om daar te studeren, noch dat een diploma behaald in dat ander land erkend wordt in de Democratische Republiek Congo, zonder hetwelk een diploma behaald in dat ander land voor verzoeker geen nut heeft.

Voor zover in deze 2 instellingen het om gelijkaardige studies gaat als deze door verzoeker aangevat in 2015, kan verzoeker niet bewijzen dat deze niet bestaan in 2018, vermits ze reeds bestonden in 2015. Verweerder legt niet uit waarom hij in 2015 de gunst heeft verkregen om op grond van artikel 9, tweede lid in België te mogen studeren, indien gelijkaardige studies toen reeds bestonden in Congo. In feite moet uit de feiten afgeleid worden dat verwerende partij in 2015 verzoeker een machtiging tot verblijf heeft gegeven zonder dat hij moest bewijzen dat gelijkaardige studies in Congo niet bestonden.

Het motief dat verzoeker niet aantoont dat gelijkaardige studies "niet meer" bestaan in 2018 is bijgevolg niet draagkrachtig, aanvaardbaar noch pertinent.

Aldus wordt zowel de zorgvuldigheidsplicht als de materiële motiveringsplicht in het licht van de artikelen 9bis en 13, § 3 Vw. geschonden.

Tweede onderdeel.

Volgens de bestreden beslissing toont verzoeker niet aan dat hij tijdens de duur van zijn verdere studies beschikt over voldoende bestaansmiddelen, omdat de verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 32) voor de studies vanaf 10 oktober 2018 door de genaamde N-M, niet aantoont welke de inkomsten van deze borg zijn, zodat diens solvabiliteit niet kan worden vastgesteld.

Er dient echter te worden opgemerkt dat deze borg dezelfde is als deze die borg was vanaf 2015, zoals blijkt uit een vergelijking van de ten lastenemingen van 31 juli 2015 en 1 oktober 2018 (stukken 9 en 10). Het adres van deze borg is niet gewijzigd en evenmin zijn beroep. Aldus valt niet in te zien waarom de solvabiliteit van deze borg nu niet meer voldoende zou zijn, terwijl dat gedurende 3 jaar wel het geval was.

Overigens diende geen nieuwe tenlasteneming afgesloten te worden (het is het gemeentebestuur die, wellicht op vraag van verwerende partij, een nieuwe ten lasteneming heeft gevraagd), vermits deze van 31 juli 2015 geldt voor de ganse duur van de studies ("pour toute la durée des études"), zodat het motief niet pertinent is. Hoogstens kon verwerende partij verzoeker uitnodigen aan te tonen dat dezelfde borg heden nog steeds voldoende bestaansmiddelen heeft.

In dat geval was er geen reden om de aanvraag bij gebrek hieraan te verwerpen, vermits uit de loonfiches van augustus, september en oktober 2018 (stukken 11, 12 en 13) blijkt dat deze persoon meer dan 4.400 € netto per maand verdient. Verzoeker kan deze nieuwe stukken meedelen omdat ze een antwoord vormen op een argument in de bestreden beslissing dat verzoeker niet kon voorzien.

Ook hier wordt bijgevolg op een flagrante wijze de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht geschonden.

Dit middel is enkel gericht tegen de eerst bestreden beslissing. Vermits evenwel blijkt uit de tweede bestreden beslissing dat zij een gevolgbeslissing is van de eerste, dient zij eveneens vernietigd te worden indien de eerste vernietigd wordt."

In een tweede middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

"Tweede middel.

Afgeleid uit de schending van artikel 8 EVRM en de hoorplicht als algemeen beginsel van Europees recht

Volgens de tweede bestreden beslissing betekent zij geen schending van artikel 74/13 Vw. omdat de duur van het verblijf in België niet van die aard is om de banden met het land van herkomst "te kunnen verliezen". De machtiging tot verblijf was steeds beperkt tot de duur van de specifieke studies aan een welbepaalde privé-instelling en tijdelijk van aard. Er blijkt geen probleem qua gezondheid en er is geen sprake van een familie- of gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM. Verzoeker woont weliswaar in bij zijn broer, maar toont niet aan dat er sprake is van meer dan een gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie die de normale banden overstijgt.

Terwijl relaties tussen 2 broers inderdaad niet onder het begrip "gezinsleven" vallen, kunnen deze relaties wel vallen onder het begrip "privéleven" (RvV 8 januari 2016, nr. 159.616; 24 maart 2017, nr. 184.319; 21 december 2017, nr. 196.963). Overigens woont verzoeker nu bij zijn zuster, en is de borg

een oom. Vermits verwerende partij nagaat of er al dan niet schending is van artikel 8 EVRM, had men ook moeten nagaan of er al dan niet schending is van het privéleven, quod non. Indien verwerende partij verzoeker daarover gehoord had -en het hoorrecht is van toepassing vermits het bevel toepassing maakt van Europees recht-, had deze kunnen meedelen dat er meer dan één familielid in België aanwezig is, waarmee hij sociale banden heeft.

Bovendien maken volgens vaste rechtspraak sociale banden in het algemeen deel uit van het privéleven, en moet ervan uitgegaan worden, wanneer een persoon al gedurende jaren in een bepaald land leeft, dat er sprake is van privéleven in de zin van artikel 8 EVRM. De sociale banden die verzoeker sinds 3 jaar aangeknoopt heeft bestaan uiteraard met de medestudenten, van de oude en van de nieuwe school, met vrienden en kennissen. Verzoeker werkt gedurende de vakantieperiodes, en ook hieruit vloeien sociale banden voort. Ook dat had verwerende partij kunnen vernemen indien het hoorrecht was nageleefd.

Bijgevolg wordt artikel 8 EVRM geschonden zowel in zijn procedureel als in zijn materieel aspect, alsook het hoorrecht als algemeen beginsel van Europees recht.

De schending van artikel 8 EVRM dient onderzocht te worden niet alleen bij het nemen van een verwijderingsmaatregel, maar ook bij de beëindiging van het verblijf (RvS 17 mei 2018, nrs. 241.520, 241.521 en 241.534), zodat dit middel gericht is tegen beide beslissingen.”

2.2. Artikel 39/72, § 1 samen gelezen met artikel 39/81, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd bij aangetekend schrijven van 19 december 2018 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

De verwerende partij heeft geen nota en geen administratief dossier ingediend.

Artikel 39/59, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurt, de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen worden geacht tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

Uit de argumentatie van verzoekende partij blijkt dat het noodzakelijk is inzage te hebben van de stukken die geleid hebben tot de oordeelsvorming vervat in de bestreden beslissingen. De Raad kan niet nagaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beschikte wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad heeft gesteld, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissingen onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71 867). Derhalve dringt de nietigverklaring van de bestreden beslissingen zich op.

3. Korte debatten

Het beroep leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 oktober 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf wordt verworpen en de van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 oktober 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER